

A Törvényszék (negyedik tanács) T-394/08., T-408/08., T-453/08. és T-454/08. sz., Regione Autonoma della Sardegna és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2011. szeptember 20-án hozott ítélete ellen a HGA Srl és társai által 2011. november 25-én benyújtott fellebbezés

(C-630/11. P. sz. ügy)

(2012/C 118/12)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbezők: HGA Srl és társai (képviselők: G. Dore, F. Ciulli és A. Vinci ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Regione Autonoma della Sardegna, Selene di Alessandra Cannas Sas és társai

A fellebbezők kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül és/vagy változtassa meg a Törvényszék T-394/08., T-408/08., T-453/08. és T-454/08. sz. egyesített ügyekben 2011. szeptember 20-án hozott ítéletét;
- semmisítse meg az „1998 évi 9. sz. tartományi törvény — az N 272/98 sz. támogatás visszaélésszerű felhasználása” támogatási programról szóló, 2008. július 3-i bizottsági határozatot (C1/2004 Olaszország — SG-Grefe (208) D/204339 sz. állami támogatás).

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezők hat fellebbezési jogalpra hivatkoznak.

Első jogalapjuk keretében elsősorban a lényeges eljárási szabályok megsértésére, a 659/99/EK rendelet⁽¹⁾ 4., 6., 7. és 16. cikkének megsértésére és téves alkalmazására, a bizalomvédelem és a jogbiztonság elvének megsértésére, valamint a Törvényszék eljárási szabályzata 81. cikkének megsértésére hivatkoznak. A Bizottság határozata szerintük jogellenes, mivel a támogatás minősítésének korrekciója után fogadták el anélkül, hogy e korrekciót bármely rendelkezés előírta volna. Továbbá, az eljárás megindítását a korrekciót követően három és fél évvel az után közölték, hogy a Bizottság megkapta a támogatásra vonatkozó teljes dokumentációt. E jogalpra első fokon is hivatkoztak, de a Törvényszék nem hozott döntést e tekintetben.

A második jogalap a jogbiztonság elvének és a bizalomvédelem elvének megsértésére, a 659/99/EK rendelet 4., 7., 10. és 16. cikkének megsértésére és téves alkalmazására vonatkozik. A Bizottság határozatát az előírt eljárási szabályok megsértésével fogadta el.

A harmadik jogalap tárgya az EUMSZ 108. cikk, valamint a 659/99/EK rendelet 1., 7., 14. és 16. cikkének megsértése. E jogalap alátámasztására a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a

Bizottság határozata jogellenes, mivel a támogatást a Regione a 9/1998. sz. tartományi törvényben előírtakhoz viszonyítva soha nem módosította.

A negyedik jogalap a szükségesség elvének, az ösztönző hatás, valamint a verseny védelme elvének megsértésén és téves alkalmazásán, a 659/99/EK rendelet 7. és 14. cikkének ebből következő megsértésén, az EUMSZ 108. cikkének megsértésén és téves alkalmazásán, az indokolási kötelezettség megsértésén, valamint a Törvényszék eljárási szabályzata 81. cikkének megsértésén alapul. A fellebbezők szerint a Bizottság határozata jogellenes, mivel a támogatást valójában ösztönző hatás jellemezte, amely körülményt a Bizottságnak ellenőriznie kellett volna abban az esetben is, ha a kérelmet a munkálatok megkezdése után nyújtják be. E tekintetben a Törvényszék nem hozott döntést.

Az ötödik jogalap a jogbiztonság elvének és a bizalomvédelem elvének más szempontból történő megsértésén, valamint a 659/99 rendelet 14. cikkének megsértésén alapul. Az ítélet azon a téves előfeltevésen alapul, miszerint a közösségi bíróság nem értékelheti a kedvezményezettekben a nemzeti szervek által keltett jogos bizalmat.

Az utolsó jogalap a pártatlanság és a verseny védelme elvének megsértésén alapul. A Törvényszék a fellebbezők szerint tévesen állapította meg, hogy a Bizottság semmiféle egyenlőtlen bánásmódot nem alkalmazott a megtámadott határozat által, amikor is kijelentette, hogy az ösztönző hatás fennállt tíz másik társaság vonatkozásában, amelyek a munkálatokat a kérelmet követően kezdték meg, annak ellenére, hogy a kérelem nem jelentette a hozzájárulás megszerzésének bizonyosságát.

⁽¹⁾ HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet 1. kötet 339. o.

A Törvényszék (negyedik tanács) T-394/08., T-408/08., T-453/08. és T-454/08. sz., Regione Autonoma della Sardegna és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2011. szeptember 20-án hozott ítélete ellen Regione autonoma della Sardegna által 2011. december 8-án benyújtott fellebbezés

(C-631/11. P. sz. ügy)

(2012/C 118/13)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Regione autonoma della Sardegna (képviselő: A. Fantozzi ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság, Selene di Alessandra Cannas Sas és társai

A fellebbezők kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül és/vagy változtassa meg a Törvényszék T-394/08., T-408/08., T-453/08. és T-454/08. sz. egyesített ügyekben 2011. szeptember 20-án hozott ítéletét;
- semmisítse meg az „1998 évi 9. sz. tartományi törvény — az N 272/98 sz. támogatás visszaélészerű felhasználása” támogatási programról szóló, 2008. július 3-i bizottsági határozatot (C1/2004 Olaszország — SG-Greffe (208) D/204339 sz. állami támogatás).

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezők két fellebbezési jogalapra hivatkoznak.

Az első jogalap az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének megsértésén alapul. A fellebbező elsősorban a szükségesség és az ösztönző hatás elvének megsértésére és téves alkalmazására hivatkozik, mint egy kivételesen formalista megközelítés határára, amely ellentétes a forma feletti elsőbbség elvével, valamint arra, hogy nem vették figyelembe a konkrét tényállást jellemző időközi jogi hátterekre vonatkozó sajátosságokat.

A második jogalap a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvének megsértésén, valamint a 659/99/EK rendelet⁽¹⁾ 14. cikkének megsértésén alapul. Az emelkedések a tényállás időközi sajátosságaiból erednek, amelyeket a megtámadott ítélet nem vett figyelembe. A Törvényszék túlterjeszkedett a vonatkozó ítélkezési gyakorlat által megállapítottakon, amikor a gazdasági szereplőtől elérhetetlen gondossági szintet követelt meg, tekintettel arra, hogy a kérelemnek a munkálatok megkezdéséhez viszonyított szükséges korábbi volta egy olyan közösségi paraméter, amelynek bevezetése időben egybeesett a tényállás bekövetkeztével, tehát nem volt megismerhető abban az időpontban, amikor a vállalat akaratjellegű elhatározása kialakult.

⁽¹⁾ HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet 1. kötet 339. o.

A Törvényszék (negyedik tanács) T-394/08., T-408/08., T-453/08. és T-454/08. sz., Regione Autonoma della Sardegna és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2011. szeptember 20-án hozott ítélete ellen a Timsas Srl által 2011. december 8-án benyújtott fellebbezés

(C-632/11. P. sz. ügy)

(2012/C 118/14)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Timsas Srl és társai (képviselők: D. Dodaro és S. Pinna ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Regione Autonoma della Sardegna, Selene di Alessandra Cannas Sas és társai

A fellebbezők kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-394/08., T-408/08., T-453/08. és T-454/08. sz. egyesített ügyekben 2011. szeptember 20-án hozott ítéletét abban a részében, amelyben elutasítja a felperesnek a vitatott támogatások ösztönző hatásának értékelésére vonatkozó indokolás elégtelenségére alapított kifogását;

- semmisítse meg az „1998 évi 9. sz. tartományi törvény — az N 272/98 sz. támogatás visszaélészerű felhasználása” támogatási programról szóló, 2008. július 3-i bizottsági határozatot (C1/2004 Olaszország — SG-Greffe (208) D/204339 sz. állami támogatás).(HL L 302., 9. o.)

- kötelezze az Európai Bizottságot a jelen ügyben folytatott mindkét fokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A megtámadott ítélet elferdítette a kereseti jogalapokat, téves jogalkalmazás, illogikusság és ellentmondásosság az indokolásban. A fellebbező elsősorban arra hivatkozik, hogy a Törvényszék nem indokolta — közvetetten sem — azt, hogy miért utasította el a Bizottság által a támogatás ösztönző hatására vonatkozó értékelésében elkövetett nyilvánvaló hibára alapított kifogást. A Törvényszék úgy érvel, hogy „kizárólag annak megvizsgálásáról (van szó), hogy a felperesek a jelen ügyben bizonyították-e olyan körülmények fennállását, amelyek még abban az esetben is biztosítani tudják a vitatott program ösztönző hatását, ha a kérelmet nem a szóban forgó projektek kivitelezésének megkezdése előtt nyújtották be”, ugyanakkor nem állapította meg, hogy a felperesek nem bizonyították ezt, és semmiféle olyan indokot nem adott, amelynek alapján meg lehetne érteni ezen (teljességgel közvetett) meggyőződést.

Elégtelen és ellentmondásos az ítélet 227. pontjában tett azon megállapítás, miszerint a Bizottság nem volt köteles értékelni az egyéni kedvezményezettek saját egyedi körülményeit. Érthetetlen, hogy a felperesek hogyan érvelhettek volna az ösztönző hatás fennállása mellett, ha nem a saját körülmények bemutatásával: a Bizottságnak, majd a jogorvoslati eljárásban a Törvényszéknek egységes elvet kellett volna ebből kibontania, objektíven megvizsgálva az egyes személyeket jellemző helyzetet, amely a személy tekintetében különösnek vagy egyedinek csak a konkrét adatokhoz viszonyítva minősíthető, azonban általános és elvont kifejeződéshez vezetne.